

Úvodem

Brzy budou Vánoce...Co pro nás znamenají? Prázdniny ve škole, setkání s rodinou a přáteli, různé vánoční zvyky, trochu toho obžerství a v neposlední řadě dárky. Na ty se těšíme nejvíc 😊

Ale máme rádi i ten čas, který těmto kouzelným svátkům předchází – advent. Je to doba, kdy se všechno připravuje, kdy se celé město proměňuje před očima, kdy všude dýchá vánoční atmosféra. Dokonce i ve škole. Učitelé jsou tak nějak hodnější, my žáci možná o trochu méně zlobíme, a když pak konečně přijde den, kdy jsme ve škole letos naposledy, slavíme ty svoje „školní“ Vánoce. Každá třída nějak jinak a přesto všechny podobně.

Než ale ten slavnostní den přijde, přečtěte si vánoční číslo Lerchováku, na kterém letos pracovalo mnoho žáků. Co v něm najdete?

Naše texty, obrázky, křížovky... Ale třeba také článek o projektu Post bellum, kterého se účastnili žáci z 2. stupně, nebo popis zimních obrázků či našich oblíbených postav.

Tak ať se Vám hezky čte

Kolektiv autorů

Titulní stranu namalovala Anežka Kočí, 6.A

Vánoční rozhovory s učiteli

Blíží se sváteční čas, a proto jsme se rozhodli našemu učitelskému sboru položit tři vánoční otázky...

1. *Jaká je Vaše nejoblíbenější vánoční pohádka?*
2. *Vzpomenete si na zajímavý či oblíbený dárek, který jste v dětství našli pod stromečkem?*
3. *Jaké vánoční tradice dodržujete?*

Pan učitel Krulec

- Asi Tři oříšky pro Popelku je má oblíbená pohádka.
- Můj oblíbený dárek k Vánocům byl traktor, protože jsem je sbíral a chtěl jsem být zemědělcem.
- Zdobíme stromeček a naše rodinná tradice je krmení zvířátek.

Paní učitelka Koutná

- Moje nejoblíbenější pohádka je Lotrando a Zubejda.
- Ježíš, to je dávno... asi plyšový medvěd.
- Naše tradice jsou lití olova, krájení jablek, stromeček atd.

Paní učitelka Zahradková

- Pyšná princezna.
- Ty brd'ó, to je dávno, asi panenka „chodička“.
- Já dodržuji „barborky“, krájení jablíčka, pouštění svíček a stromeček.

Paní učitelka Krejčí

- Asi Anděl Páně je moje oblíbená pohádka.
- No to je doba, ale myslím si, že kočárek.
- Dodržuji hrníčky a stromeček, to je tak všechno.

Paní učitelka Lejsková

- Zlatovláska, protože je tam spousta pěkných písniček.
- Ježíšmarjá...tak oblíbená hračka byla panenka, ale lepší bylo sportovní vybavení.
- Stromeček, cukroví, zpívání koled a krájení jablek.

Paní učitelka Živná

- S čerty nejsou žerty. Tam je totiž ten Máchal.
- Pod stromečkem mi udělala radost panenka, která lezla po čtyřech.
- Vaření houbového kuby, stromeček, jablka do krmelců pro zvířátka, krájení jablek a pouštění ořechových skořápek.

Paní učitelka Horejšová

- Určitě Anděl Páně.
- Haha, kluci, tak to nevím, ale asi panenka...už si vzpomínám, byla vlastně u ní taková kolébka.
- Dodržuji lití olova, krájení jablek, louskání a pouštění ořechů a stromeček.

Pan učitel Sulan

- Určitě Stará dobrá Popelka.
- Angličák.
- Kapr, stromeček, kuba. No a ještě jsem dřív chodil na mše, dokud jsem nezačal být línej.

Paní učitelka Ondrová

- Já mám ráda všechny pohádky, bez nich si nedovedu představit Vánoce, ale moje TOP pohádka je Tři oříšky pro Popelku.
- Jé, to je tak jedno století zpátky, ale byla to taková gumová panenka „chodička“.
- Dodržuji všechny české tradice.

Zdeněk Holeček a Jirka Karl, 8. A

Paní učitelka Anežka Nová

- No, asi to budou Tři oříšky pro Popelku.
- Dostala jsem chodící a mrkací panenku a z té sem byla vážně ohromená.
- Zpíváme koledy a pak ty zbylé základní.

Paní učitelka Karlíková

- Tak určitě to bude Pyšná princezna a Tři oříšky pro Popelku.
- Holky, vy mi dáváte, no asi panenka, ale já teď nevím, jak se jmenovala.
- Jasně, že ano, krájíme jablko, házíme bačkorou, pouštíme oříškové lodičky.

Paní učitelka Lišková

- S čerty nejsou žerty.
- Takovou hubenou panenku.
- Moc ne, ale určitě rozkrajujeme jablko a zdobíme stromeček.

Paní učitelka Bindzarová

- Asi Princezna se zlatou hvězdou na čele.
- Já si pamatuju, že jsem od Ježíška dostala zlatý prstýnek, mohlo to být asi tak v 7. třídě a on byl schovanej na stromečku, takže jsem ho docela dlouho hledala.
- Lijeme adventní olovo a krájíme jablko.

Viktorie Hančová a Julie Paluchová, 8. A

Paní učitelka Poláková

- Tajemství staré bambitky.
- Dostala jsem velkou panenku, pod stromečkem jí z balicího papíru vyčuhovaly vlasy a já myslela, že to je mrtvola!
- My chodíme na Štědrý den odpoledne na vánoční vycházku s přáteli na Andělíček, ochutnáváme vzájemně cukroví a punč ☺

Pan ředitel Kříž

- Anděl Páně.
- Autobus na dálkové ovládání.
- My dodržujeme všechny ty klasické tradice jako zdobení stromečku, máme kapra, ale co neděláme, tak to je taková ta omáčka.

Paní učitelka Havlíková

- S čerty nejsou žerty a Tři oříšky pro Popelku, tam byl můj oblíbenec Jurášek.
- Nadchla mě kdysi hračka bílého pejska, který po zapnutí štěkal a hýbal se.
- Dodržujeme klasiku, z těch méně tradičních míváme na oběd kapustnicu (zelňačku), protože mám slovenské kořeny.

Paní učitelka Katrušáková

- Čertův švagr.
- Dostala jsem lyže a byla jsem jediná, která měla přezkáce, vím, že v dnešní době je to pro vás normální, ale pro nás to v té době bylo „něco“.
- Všechny klasické. Zdobení stromečku a tak...

Paní učitelka Vošalíková

- Z těch novějších Princezna a půl království a z těch straších Pyšná princezna.
- Plyšového medvěda a dostávala jsem spoustu knížek.
- Všechny klasické.

Paní učitelka Kočí

- Anděl Páně.
- Ručně vyráběný domeček, který se dal skládat a teď si s ním hrajou i moje děti.
- My také chodíme na vycházky, lijeme olovo a celkově ty tradiční.

Paní učitelka Pajmová

- Tři oříšky pro Popelku.
- Bílýho plyšovýho medvěda.
- Děláme kapra na černo, cukroví, stromeček a postě ty klasiky.

Paní učitelka Kunešová

- Tři oříšky pro Popelku.
- Tenkrát letěly ty Barbie panenky a já jednu dostala.
- Zdobíme stromeček a další klasické.

Kateřina Sieglová a Adéla Jiříčková, 8. A

Dorka Murcková, 9.A

POHÁDKA O ŠKOLŇÁKOVĚ

Žil byl jeden zlomyslný skřítek. Nebydlel však někde v čarovném lese nebo starém opuštěném dole, ale v jedné základní škole v menším městě. Podle toho se i jmenoval - Školňák Blankytnák. Školňák, protože bydlel ve škole a Blankytnák podle barvy fasády školy. Tenhle skřítek neškodil škole ani učitelům, ne, ne, jen žáci se vždy stali terčem jeho vtipů a zlomyslností. Každý rok si vybral třídu, na kterou se zaměřil a v té třídě pár žáků, někdy i žákyň potrápil, prováděl jim samé lumpárny.

Loni si vybral třídu 6. A. Na začátku roku se rozhlížel, kterého z žáků si vybere, jestli Sebastiana, Williama nebo Lukáše. Stalo se však něco nečekaného. Stalo se však něco nečekaného. Všechny děti najednou přestaly do školy chodit. Školňák byl v šoku. "Přece ještě nejsou prázdniny?!? To není možné!" říkal si. Chodil nešťastně po prázdné ztichlé škole a zoufal si. Pak ale uslyšel pana ředitele, jak sedí v ředitelně a přes nějakou krabičku si povídá s učiteli. Školňák pozorně poslouchal a byl v šoku. Děti nebudou chodit do školy, místo toho se budou učit online z domova přes stejnou krabičku, do které teď mluvil pan ředitel. "Online? Ať je to, co je to, já se přizpůsobím!" přísahal Školňák. A taky se přizpůsobil. Protože už žil ve škole hodně let, věděl, jak a kde co nastudovat. Proto během krátké doby byl schopný se tajně připojit na online hodiny 6.A, a pak se začaly dít věci.

Učitelé si mysleli, že se děti stále na něco vymlouvají, např. na technické potíže. Ale děti v tom byly naprosto nevinně. Ve všem měl prsty Školňák Blankytnák, který se sám přejmenoval na Školňáka Onlineňáka a který se dokázal po síti dostat do libovolného počítače či mobilu.

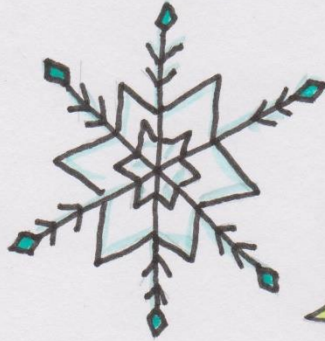
A takhle to bylo doopravdy. Když žák řekl: "Mně se to seká." to Školňák Onlineňák svou malou sekýrkou vytrvale sekal do drátků uvnitř notebooku či mobilu dětí. Vyučující neměl o ničem ani páru, ale děti slyšeli každé páté slovo. Když žák tvrdil: "Já jsem se ztratil." to Školňák využil toho, že děti pozorně poslouchaly výklad vyučujícího a rychle jim kouzlem přehodil stránku v učebnici. Jednou se mu u jednoho jeho oblíbeného žáka povedl husarský kousek. Při hodině němčiny mu přehodil celou učebnici za učebnici angličtiny. Také rád schovával sešity s úkoly. Dokonce dokázal již vypracovaný úkol vymazat a děti pak dostávaly vyhubováno nebo dokonce pětky.

Postupem času Školňák vylepšil své schopnosti téměř k dokonalosti. Na začátku byl schopný vypnout jen pár kamer. Později však zvládl vypnout třeba i 25 kamer najednou. To už byl výkon! Oblíbeným kouskem bylo vypnutí wi-fi zrovna ve chvíli, kdy se žáci měli připojit na hodinu. Rád ji pak opět zapnul až třeba po pěti až deseti minutách po začátku hodiny. To se pak chudáci děti musely různě vymlouvat. Byly to ale velmi kreativní děti, tak si pokaždé vymyslely originální výmluvy.

Nejvíce začal Školňák řídit, když vyučující oznamoval nějaký testík na další hodinu. To se snažil, co to dá, aby děti nerozuměly, co učitelé říkají a musely se proto ptát stále dokola na to samé. Učitelé už potom ztráceli trpělivost. Jedna paní učitelka pak měla třeba pravidlo: "Zopakuj to třikrát a pak křičím!" Jednu hodinu, byla to zrovna hodina češtiny, se Školňákovi velmi dařilo vypínat mikrofony, takže děti nemohly odpovídat na otázky, i když opravdu moc chtěly. Zlomyslně se pochechtával, když paní učitelka řekla jednomu z žáků: "Já tě snad uškrtnu na dálku!" Vrcholem bylo, když už byla paní učitelka tak zoufalá, že pronesla: "Já se tu asi zasebevraždím pastelkou!" To pak raději pár mikrofonů uvolnil, aby jí udělal radost. Vždyť učitele měl moc rád a věděl, že s ním zůstanou o hodně déle než děti, se kterými se vždy po pár letech musel rozloučit.

Jednoho dne však zůstaly počítače i mobily vypnuté. Nikdo se nepřihlašoval na hodinu, nikdo nedělal na počítači úkoly. Školňák Onlineňák nevěděl, co se děje. Pak však zpozorněl. Vylezl ve škole ze sítě a uviděl opět děti, jak se řítí do školy, některé s chutí, jiné o něco méně radostně. "To už je konec online vyučování?" ptal se sám sebe. "Ale já byl tak spokojený a tak mně to šlo! To není fér! Mám toho dost! Odjíždím na prázdniny!" Nasupeně si sbalil svůj malý kufřík a odešel ze školy. Před vchodem se ještě otočil, usmál se a zabručel si pod vousy: "Tak zase v září na shledanou!"

POZNAŠ POHÁDKU

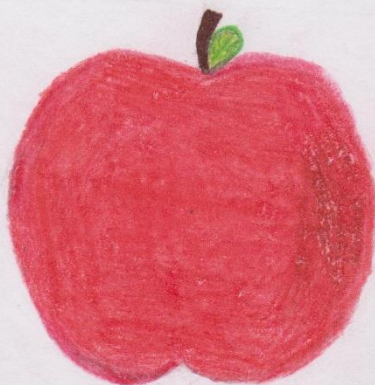

3		
		
	7	
		
	NIKO	

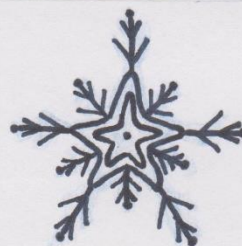
Poznáš pohádku?

Posláš pohádku ?

Tajenka: ----- !

O Vánocích zdobíme

Maminka peče

K Vánoční večeři je

Na Vánoce držíme půst, abychom viděli

Každý adventní večer zapalujeme

praseátko

nám nosí dárky

Vánoční sen

Maze seděla v křesle obývacího pokoje, dívala se ven na padající bílé vločky z nebe a občas se zadívala po místnosti na vánoční stromeček, který byl barevně ozdoben.

Maze však nebyla šťastná. Před pár dní jí zemřela matka. Štědrý večer opravdu nebyl veselý. Otec se snažil dceři i jejím pěti bratrům velkou ztrátu vynahradit, ale maminka jim strašně moc chyběla. Večer probíhal stejně jako každý rok. Všichni se svátečně oblékli, tiše povečeřeli, rozbalili dárky, ale místo ujíždění cukroví a sledování pohádek v televizi dlouho do noci se šlo spát brzy. Zkrátka se nikdo nemohl veselit a radovat. Maze tu noc nemohla usnout, přivřela oči a najednou uslyšela hlas, který říkal: „Mazikeen, vstávej, holčičko, je Štědrý den.“ Maze rychle otevřela oči a najednou uviděla maminku, jak vchází do jejího pokoje. Mazikeen vyskočila z postele jako nikdy, vrhla se mamince okolo ramen celá uslzená. Matka se ptá: „Copak se ti stalo, holčičko moje?“ A z Maze nevypadlo nic jiného než: „Zdál se mi ošklivý sen, maminko.“ A pak už všechno běželo jako obvykle.

Maze si nikdy před tím neuvědomila, jak je pro ni rodina důležitá. Teď by vyměnila všechno za to, aby nikdy neztratila žádného člověka, kterého kdy měla a má ráda...

Lucie Dohnalová, 8. A

Tereza Svobodová, 9. A

Vánoční atmosféra

Vánoce jsou zase tady,
vločky se snášejí na zmrzlou zem,
před obchody stojí davy,
všichni se těší na zázračný den.

Přestože panují veliké mrazy,
lidé se na svařák společně schází.
Chtějí si užít ty sváteční chvíle,
s vánočním úklidem jim ubývá na síle.

Veselé Vánoce přejeme všem,
ať máte úžasný každíčký den!

Julie Valíková a Eliška Pfeiferová, 9. A

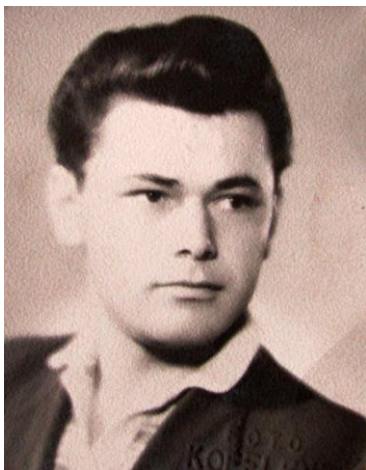

Post bellum - Příběhy našich sousedů

Dobrý den, zdravím všechny čtenáře z "Lerchovky". Jmenuji se Štěpán Kůs a jsem moc rád, že jsem se se svými spolužáky Martinem Malátem a Leošem Keilou mohl zapojit do projektu Příběhy našich sousedů. Úkolem našeho týmu bylo vybrat si pamětníka, natočit jeho vzpomínky, pátrat v archivu a z nasbíraného materiálu vytvořit reportáž. Slavnostní prezentace natočených reportáží proběhla 14. 9. 2021.

Přihlásili jsme se hlavně proto, že máme rádi historii a zajímá nás období druhé světové války. Ze stejného důvodu jsme si pro naši reportáž vybrali pana Václava Krippela, který své dětství prožil právě v této době. Lákalo nás zjistit, jak tuto dobu prožíval, jaké jsou jeho vzpomínky, ... něco, co se v učebnicích dějepisu nedočtete. Bylo zajímavé poslouchat jeho napínavé vyprávění o tom, jak se bál o svůj život, když na něj mířil Němec s pistolí, nebo to, jak navštěvoval americké vojáky ve vojenském táboře a to, jak prožíval odsun Němců z pohraničí. Myslím, že každý z nás si díky tomu dokázal vytvořit takovou konkrétnější představu o tom, jak se tehdy žilo. Doufám, že se vám naše zpracování vzpomínek pana Krippela líbilo, reportáž si můžete pustit na stránkách naší školy nebo vyhledat na www.pribehynasichsousedu.cz. Na závěr bychom chtěli poděkovat Anežce Kočí, která nakreslila obrázky k naší reportáži.

Václav Krippel

Pan Václav Krippel se narodil 28. 9. 1934 na samotě v Dobršíně, kde v pronajatém bytě bydlel až do roku 2004, kdy se kvůli rekonstrukci a částečně také zdravotnímu stavu přestěhoval do bytového domu na okraji Sušice. Jeho manželka se jmenuje Anna Heřmanová a pochází z Čepic, mají společně dva syny, Václava a Pavla.

Celý jeho život ho provází láska k motorkám, autům a zbraním. Několik motorek i sám vlastnil. Rád chodí do přírody, 22 let vykonával funkci hajného pro obecní lesy v Dobršíně a 52 let byl hospodářem Mysliveckého spolku.

Své dětství prožil v době druhé světové války. Na základní školu chodil v Dobršíně, kde se učil německy, zpíval německé písničky, před vyučováním, i když s tím nesouhlasil, se musel s panem učitelem pozdravit zvednutím ruky, tzv. heilováním.

Jeho třídní učitel pan Špala a dva další muži z Dobršína byli zatčeni za účast v odbojové organizaci Úvod, přežil pouze jeden z nich, ostatní zemřeli v koncentračním táboře.

V Sušici se vyučil strojním zámečníkem, poté nastoupil do svého prvního zaměstnání do Solo Sušice. Vojenskou službu absolvoval nejprve v Pardubicích, kde se staral o zbraně a připravoval střelby. Poté přešel do Jihlavy k tankistům.

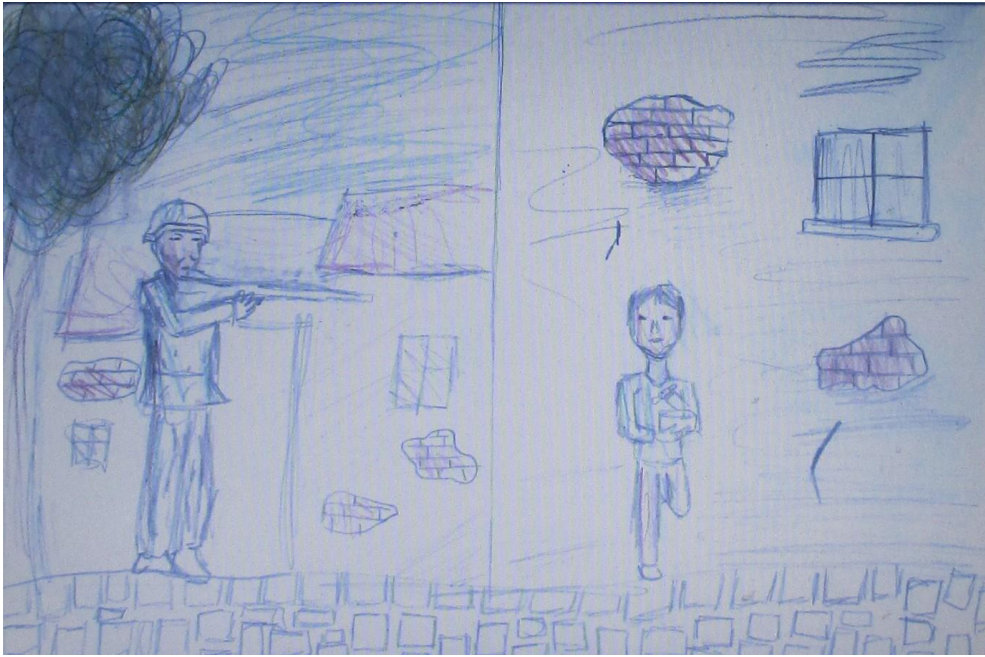
Po skončení vojenského výcviku nastoupil do Šumavských vápenic a omítkáren s. r. o. (HASIT), kde pracoval jako údržbář nástrojových zařízení až do důchodu.

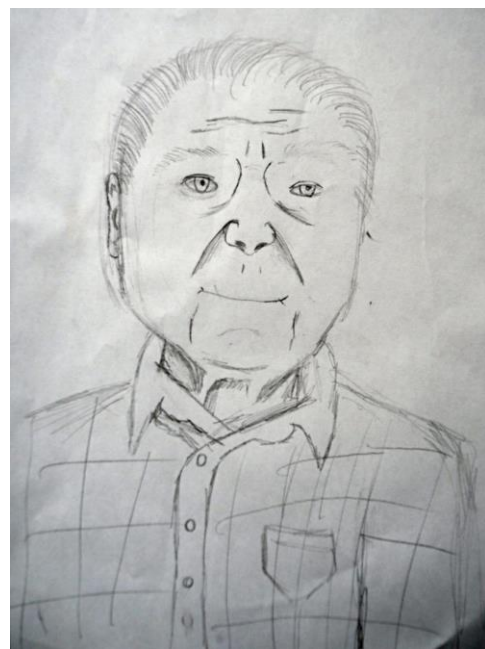
Během svého dětství byl svědkem zajímavých událostí, dokonce se dostal do bezprostředního ohrožení svého života. Měl štěstí, když jeho rodinu neudala Němka, která bydlela společně s nimi, když zjistila, že poslouchají zahraniční vysílání z Londýna a jeho příbuzný zběhl z fronty těsně před koncem války a schovával se u nich doma společně s kamarády. Přežil také to, když na něj německý voják mířil pistolí a chtěl po něm jídlo, kterého měli sami nedostatek.

Se svými kamarády sledoval bombardování Sušice a nálety hloubkařů, na konci války chodíval do amerického vojenského tábora, kde si prohlížel tanky a zbraně a dostával také jídlo, čokoládu a žvýkačky.

Sledoval odsun Němců, kteří odcházeli jen s tím nejnужnějším na koňských povozech na shromaždiště v Dlouhé Vsi. Znal člověka, který za peníze převáděl přes hranice, ale byl nakonec zatčen. Někteří z jeho kamarádů prošli koncentračním táborem a hrůzy, které mu vyprávěly prý nikdy nedokáže vymazat z paměti.

Díky těmto zážitkům z období druhé světové války si vypěstoval jistý odstup a nedůvěru k Němcům, ale i přesto je stále usměvavý a plný optimismu, jak sám říká, život je potřeba brát takový jaký je, ale je důležité si ho umět i užít.

Promítla se druhá světová válka nějakým způsobem do vyučování?

„Když jsme přicházeli do třídy a byl tam pan učitel, tak jsme museli pozdravit zvednutím ruky. Museli jsme se učit německy, museli jsme zpívat německé písničky, nebylo to pro nás příjemný, protože jsme to samozřejmě neuměli, pak přišel do školy inspektor, jestli to byl Čech nebo Němec, nevím, ten na nás mluvil německy, my jsem mu moc nerozuměli, a když někoho zkoušel, tak byl nepříjemnej, protože tahal žáky za bradu a škubal se spodní čelistí.“

Vybavujete se nálety „hloubkařů“ před koncem druhé světové války?

Pamatuju si hloubkaře, kteří tady přelítávali a dělali kontroly po nádražích a po silnicích a v případě, že byli nějaký kolony, říkalo se, že přepadli nějaký vojenský konvoj, stříleli kulometama.

V Dobrušce jel povoz, kde byli naložený kufry a batohy a za tím povozem šli lidé a táhli to koně, najednou přiletěl hloubkař, zakroužil, lidé se lekli, utekli a on začal pálit kulometem, rozbil vůz, ale koňům nic neudělal, já jsem to přímo viděl, byl to pilot černoch, asi se tomu smál, viděl jsem zuby, letadlo bylo postavený na křídlo, viděli jsme do kabiny.

Odpoledne prolétli dva hloubkaři nad nádražím a vrátili se a já jsem vyběhl na kopec, najednou letadlo letělo směr Sušice a vyprdlo dvě bombičky, který dopadly tady k železničnímu mostu, to bylo málo, to netrefil, tak se obrátil a prostřílel kulometem nosníky mostu, druhý bomby, který padly k nádraží, jedna na chodník u hospody u šálů, dům porušila, chodník, tam byl kráter, druhá padla do hospody Smolkojc, asi netrefil, co chtěl na nádraží byli naložený vagony.

**Jak jste vnímal americké vojáky, kteří nás přišli osvobodit, setkal jste se s nimi osobně?
Dostal jste čokoládu?**

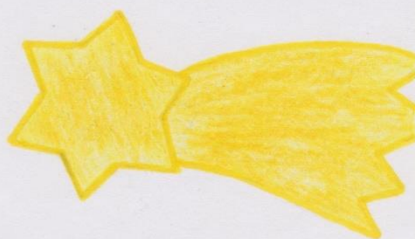
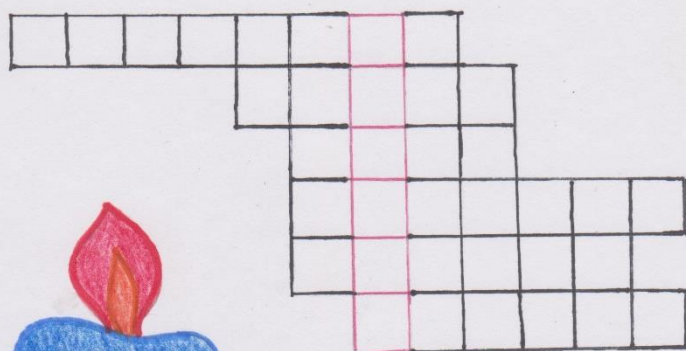
„Americký vojáci přijeli v sobotu kolem jedné hodiny pátého května, utíkali jsme k silnici, oni mám házeli konzervy, čokoládu, suchary, pak přijeli americký vojáci, to byli převážně černoši, ty byli zaparkovaný na lukách u nádraží, tam jsem chodil prakticky každý den, když dostávali večeri, jedl jsem s nima.“

Německý tábor v Dlouhé Vsi

...museli chodit označený, nosili bílou pásku na ruce, když šli do města nebo někam, mohli se tak nějak pohybovat, ale museli být označení, že jsou to Němci. Jinak já si pamatuju ten tábor v Dlouhé Vsi, tam byly takový lágry a tam je soustřeďovali...

Tam jsem viděl ty lidi, že byli ty Němci posbíraný a soustředěný, než je transportovali do Německa, to nešlo každý den, to vždycky nějak ten transport připravili a všechno to oni evidovali, to oni měli všechno asi zajištěný úřady a poslali je do Německa, ale v Německu tam samozřejmě na ně asi nevíkali nějak moc, protože taky byli asi někde v lágru, než je usadili, to bylo takový stěhování národů.

Poznáš pohádku?

vánoční cukroví
na Vánoce lijeme....
Nadělní vánoční strom
dárky nám nosí....
24.12. je den
celé vánoční období se nazývá....

Hana Kirchnerová

Lucie Pechová

Poznáš film?

1. druh vánočního stromku

2. místo narození Ježíška

4. Mikuláš, čert a

3. kdo ukazuje cestu
křižákům?

5. koho máim nosí dětičky?

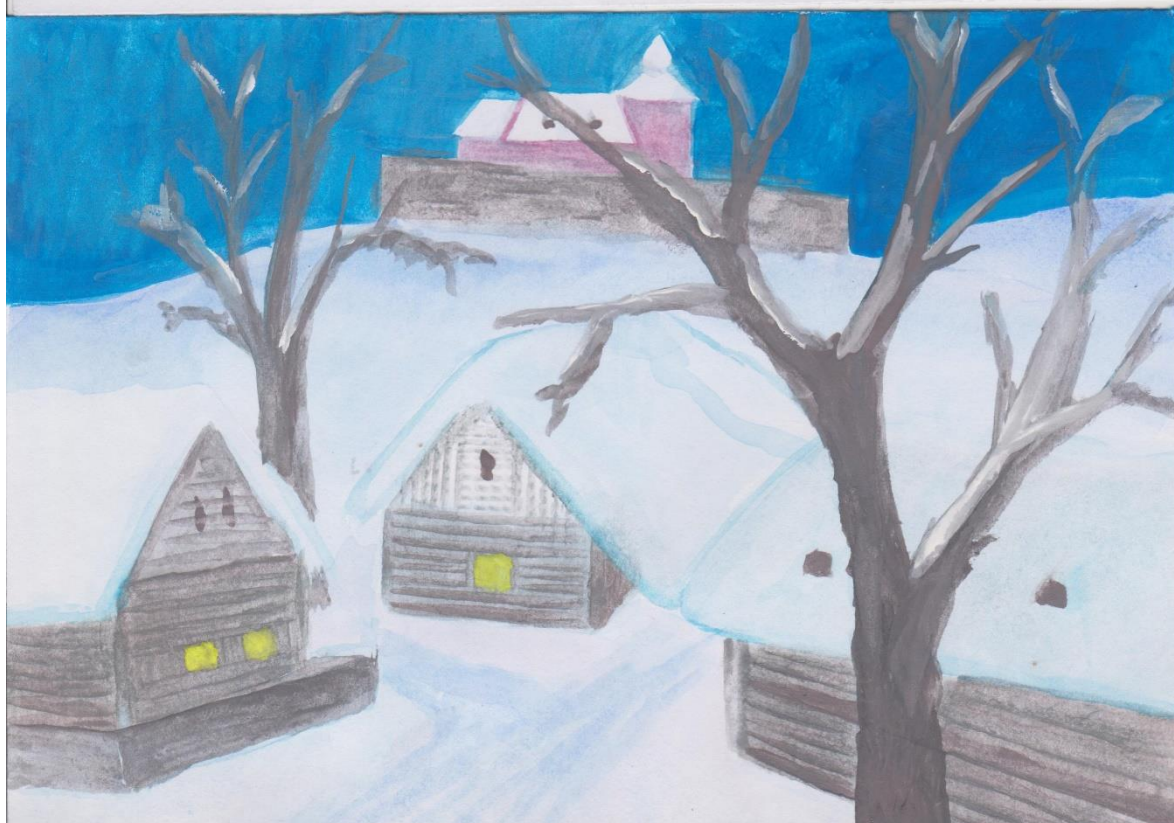

Tajenka Na Vánoce chodíme do lesa na

OSMISMĚRKA

Vánoce
dárky
anděl
hádanka
přelomky
kapky
rodina
komu
misic

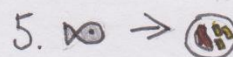
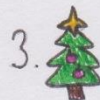
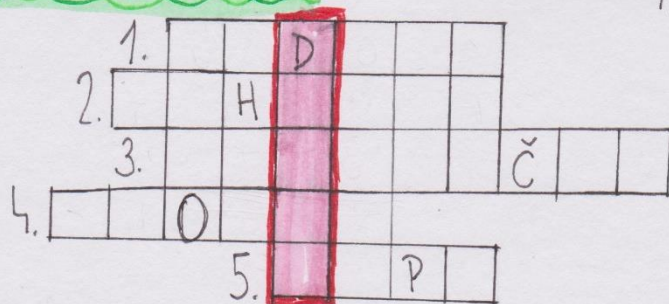
V	D	Q	O	Z	D	O	B	Y	U
H	A	L	B	J	L	X	K	U	V
G	R	N	S	I	A	N	A	I	P
A	E	D	O	T	D	O	P	L	S
M	K	C	E	C	K	C	R	K	F
S	E	M	E	N	E	P	H	R	U
L	O	K	Č	L	B	V	R	O	Q
K	I	A	N	D	E	L	B	D	Y
B	J	O	P	Z	C	U	E	I	M
C	Z	S	D	A	Z	Y	F	N	Z
F	M	A	M	E	S	I	C	A	L

Anežka Kočí

J.Průcha

1. Vylušti tajenku

Tajenka: _____

2. vylušti osmisměrku (nevyjde z toho tajenka)

E	S	V	E	T	R
A	I	R	P	O	T
V	L	O	Č	K	A
S	V	K	J	L	N
M	E	V	Č	R	Ž
A	S	N	A	L	I
Y	T	C	J	Z	M
G	R	I	N	C	H

- VLOČKA
- SILVESTR
- SVETR
- GRINCH
- ČAJ

3. Zakroužkuj správnou odpověď, vyjde ti písmeno a z písmen vyjde tajenka

a) Je nový rok náboženský svátek?	ANO	L	NE	S
b) Je den upálení mistra Jana Husa 5.7?	ANO	K	NE	IV
c) Velikonoce jsou vždy v první neděli po prvním jarním/letním úplňku?	Jarním I	I	Letním	C
d) Říká se na Hromnice o Hodinu/den více?	Hodinu	H	Den	A

Tajenka: _____

Josef Lada: Zima

(popis obrázku)

Budu popisovat kolorovanou kresbu od Josefa Lada namalovanou roku 1936. Kresba se jmenuje stejně jako roční období, ve kterém byla namalována - Zima. Zachycuje zimní radovánky dětí z Hrusic.

V popředí obrazu děti staví sněhuláka, koulují se nebo bruslí na zamrzlém rybníku. Vysoký sněhulák už stojí skoro hotový. Na hlavě mu sedí proutěný košík, místo nosu má zapíchnutou dlouhou oranžovou mrkev. Jeden pán, nejspíš tatínek jednoho z dětí, mu zrovna zapichuje svou dřevěnou dýmku. Zvědavě ho přitom pozorují dva kluci a jedna malá holčička, která si před zimou schovává ruce do kožešinového štucelíku. Jeden z chlapců, který táhne na sáňkách obrovskou kouli sněhu, si zakrývá rukou pusku a potichu se sněhulákovi směje. Některé z dětí si uplácaly sněhové koule a radostně je po sobě házejí. Jeden z chlapců dostal zásah přímo do zad. Hodně dětí také bruslí na zamrzlém rybníku. Někomu to jde lépe, někomu hůře. Jeden z chlapců se zrovna natáhnul jak široký, tak dlouhý, ale úsměv na tváři ho neopouští. Většina dětí bruslí v botách nebo v dřevácích, jen dva kluci jezdí na bruslích, ale každý pouze na jedné.

Hodně dětí také sáňkuje na kopcích na obou stranách obrazu. Vlevo zrovna jede bratr se sestrou, nad nimi čeká další chlapec, který drží červený šátek. To nejspíš proto, aby upozornil na velké vozidlo. Líbí se i pejskovi, který běží s nimi. Uprostřed stojí dvě holé vrby bez listů. Po zasněžené louce přichází další chlapec se sánkami, vzadu ho dobíhá jeho kamarád, který se chce svést s ním. Všechny děti jsou teple oblečeny, kluci do kalhot, kabátu a čepic, dívky do sukní, punčocháčů, kabátků a šátků. Některé děti mají obuty zimní boty, některé dřeváky. Všichni nosí rukavice.

V pozadí vidíme vesnici, ve které všechny děti bydlí. Koukají jen zasněžené střechy roubenek a vysokého kostela. Nikdo netopí, z žádného komína se nekouří. Úplně vzadu se tyčí zasněžené kopce a nad nimi poletuje pár ptáků, nejspíš vrány.

Při pohledu na zasněžený obraz se spoustou sněhu se těším na letošní zimní radovánky a vánoční prázdniny. Z obrazu vyzařuje radost dětí z toho, že si mohou hrát venku se svými kamarády a ke své radosti nepotřebují žádné moderní vymoženosti jako jsou počítače nebo mobilní telefony.

Nela Doležalová, 7.A

Autorem obrázku je známý český malíř Josef Lada. Náměty často čerpal ze svého dětství, které prožil na malé vesnici jménem Hrusice. Na tomto obrázku znázornil část zasněžené vsi. Zimní atmosféru této malé vesničky podtrhuje husté sněžení a holé stromy. Převažuje zde bílá barva a jen detaily fasád domečků a oblečení dětí v popředí jsou barevnější.

V hlavní části obrázku vidíme několik dětí, které si užívají zimních radovánek na sněhu. Některé stavějí sněhuláka, jiné sáňkují a koulují se. Možná si také půjdou společně zabruslit na rybník.

Domečky mají dřevěné zasněžené střechy a malá okna. Na kopci nad vesnicí se tyčí krásný malý kostelík s věžičkou. Ve věži je určitě zvon, jenž se každý den ozývá svým hlasitým zvoněním. Kostelík je obklopen hřbitovem a z každé strany jsou za kopcem vidět sněhem pokryté střechy dalších domů.

Obrázek vyjadřuje zimní pohodu a klid zasněžené vesnice. Působí velice příjemným dojmem. Ráda bych si teď vzala sánky a šla sáňkovat.

Natálie Pitelová, 7.A

Křach, ach, bum...

ozvalo se z pokoje. “Co to bylo?” zeptala se Maruška. “To byla jen naše kočka, určitě si jenom hraje.” odpověděla své kamarádce Magda. Jenže kočka si nehrála, závodila se svým myším kamarádem Míčkem.

Zrovna běželi okolo květináče, když v tom se ozval hrozný hluk. Kočka Milka se lekla, otočila hlavu a vpálila to do květináče. “Au!” zaječela. “Co to bylo za zvuk?” zeptala se Milka. “Nevím, ale znělo to strašně.” odpověděl Míček. “Můžeme to jít prozkoumat, navrhl Míček. “No jasně, miluju dobrodružství!” řekla Milka. A tak se rychle rozběhli na balkón. “Začneme hledat tady.” řekla Milka. “Dobře.” odpověděl na to Míček. Začali chodit po balkóně a hledali, co by mohlo vydávat takový zvláštní zvuk.

“Ááááá, pomóóóc!” najednou zavřískal Míček. “Tady je strašidlo!” ukazoval Míček na to podivné stvoření. “Ale to je přece jen sojka.” řekla Micka a začala se smát. A tak byla záhada vyřešena.

Tereza Votavová, 7.A

Vánoce

- oslavování narození Ježíše Krista a oslavou zimního slunovratu
- podle gregoriánského kalendáře se Vánoce slaví 25. prosince

Uhadneš?
Pohádku

+

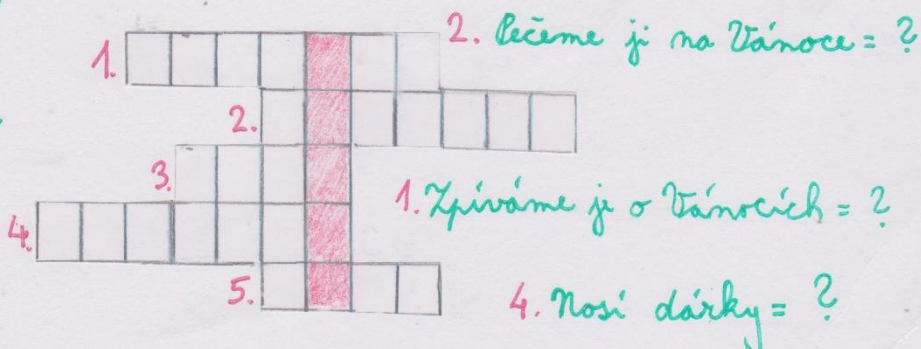
= ?

Vyplň

Tajenku

3. Vánoční večere = ?
(ryba)

5. Kape = ?

2. Pečeme ji na Vánoce = ?

1. Zpíváme ji o Vánocích = ?

4. Nosí dárky = ?

Ukudneš vánoční křížovku?

1. Ryba, která se jí na šedesátý den?

2. Americký film (vaz) kde chlapec bude sám doma?

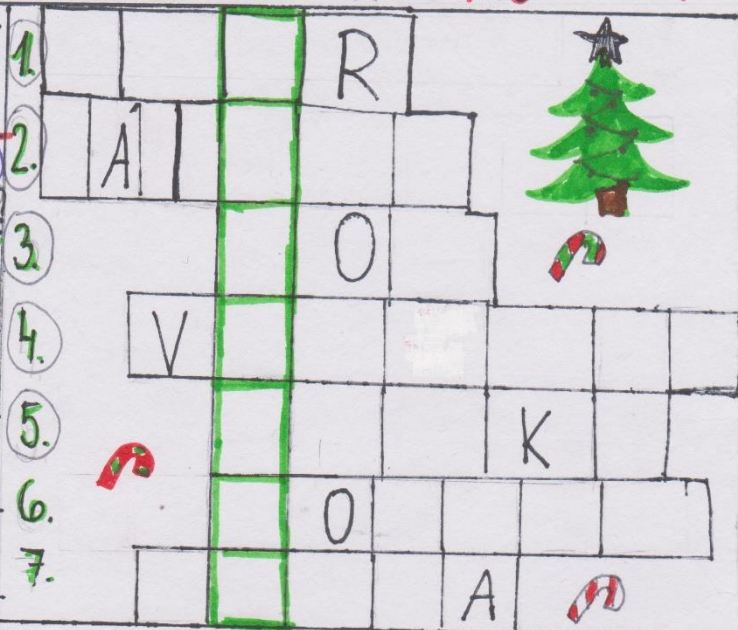
3. Dopln: Boží _____ Vánoční je 25.12.

4. Vánoční pečení?

5. Co najdeme pod vánočním stromkem?

6. Vánoční píseň?

7. Úzdoba na stromček?

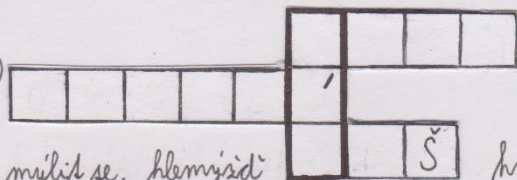
Tajenka:

2

Ukudni film

2

Zmrazlý dešť

my, myš, myslit, myšlet se, hlemýžď

hmyz

sdobnělina domu

5

6

7

vánoční
naxdobený strom

7

Jak se nazývá film
ve kterém hrál
Macaulay Culkin
.....

V. Masná

Nová, Šimová

Představujeme literární postavy

Hanka ze Sedmého smyslu

Rozhodla jsem se představit vám hlavní hrdinku Hanku Xarovou z české desetidílné fantasy knižní série Sedmý smysl od autorky Ilky Pacovské. Postavu jsem si vybrala, protože je mi velmi blízká.

Na první pohled nás zaujmou Hančiny dlouhé vlnité vlasy, hnědozelené oči a dle mého odhadu výška okolo sto sedmdesáti centimetrů. Mezi charakteristickou vlastnost této postavy patří statečnost, kterou má do vínku danou pravděpodobně i z toho důvodu, že je částečně černým drakem (ti jsou v příběhu ze všech draků nejhroživější), ráda se rovněž učí novým věcem. Pro své přátele by i zemřela, nechybí jí obětavost a cílevědomost. Nesnáší, když jí někdo říká, co má dělat, má zkrátka „svou vlastní hlavu“. Nebojí se riskovat, raději „přežije“ neúspěch, než aby žila s vědomím, že to nezkusila. Prožila si opravdu mnohé, spoustu ztrát, hodně bolesti, ale myslím, že našla to, co by jinde nenalezla - lásku, pochopení a milující domov. Každé dobrodružství, zážitek či rada od známého ji něčemu naučila. Neměla to vždy lehké, ale nevzdala se a často si opakovala, že „všechno zlé je pro něco dobré“ nebo „co se má stát, stane se“. A tak se z malé holky z „děcáku“ stala mladá, odvážná a všemi respektovaná sestra draka a dcera jednorožce.

Jak je z charakteristiky patrné, dokáže si Hanka užít život naplno, i když není zrovna vše sluncem zalité a je vděčná za to, co má. Celkově je mi její chování blízké a zachovala bych se v určitých situacích podobně, to je i důvod, proč jsem si Hanku vybrala.

Terka Koláčková, 8. A

Kaz Brekker

Literární hrdina Kaz Brekker vystupuje ve fantasy knihách Šest vran a Prohnilé město, jejichž autorkou je Leigh Bardugo. Postava mě již na začátku velmi upoutala a představuje jednu z nejzajímavějších osob z mé oblíbené knihy.

Kaze si můžeme představit jako sedmnáctiletého hochu s havraními vlasy, bledou pletí a vypracovanou postavou. Většinou nosí černé oblečení a lehké tmavé rukavice. Neodmyslitelně k němu patří hůl s vyřezávanou havraní hlavou. Mezi jeho charakteristické vlastnosti se řadí cílevědomost a rovněž fakt, že se nebojí riskovat. To dokazuje například tím, že ve chvíli, kdy se přidal ke gangu, neměl nic, postupně se z něj však stává prakticky vůdce.

Kaz nepatří ke zrovna hodným postavám – v knize se z něj stal velmi dobrý lupič a žádný zámek mu není překážkou, dokonce je i nelítostným vrahem. Odhodlání mu nechybí, vrhá se do všeho takzvaně „po hlavě“, což dokazuje hned v prvním díle, když se vydá přepadnout nejstřeženější místo světa. Ke všem postavám v příběhu se Kaz chová většinou chladně, což je způsobeno traumatem z jeho dětství. Trpí tzv. hafefobií, tedy strachem z jakéhokoli lidského doteku. Ta mu značně ztěžuje život, zejména ve chvíli, kdy mu hlavu zamotá jedna dívka. I když by to do něj asi nikdo neřekl, Kaz je velmi obětavý a vždy se zastane přátel.

Postupem času se Kaz v příběhu trochu proměňuje, stává se milým, zároveň však stále tak trochu chladným a uzavřeným, aby si udržel autoritu. V závěru knih by člověk mohl nabýt dojmu, že vše dělal jen kvůli odměně, nakonec ale všechny překvapí tím, že pravým důvodem byla láska.

Celou charakteristiku bych ráda uzavřela citátem Kaze Brekkera: „Přišel bych pro tebe. A kdybych nemohl chodit, tak bych se pro tebe doplazel a probojoval bychom si cestu ven, i kdybychom byli bůhví jak zřízení, vytasili bychom nože a odjistili pistole, protože tak to děláme. Bojujeme do posledního dechu.“ Na závěr chci podotknout, že Kaz Brekker je velmi záhadná postava, kterou si dle mého názoru oblíbil (či teprve oblíbí) snad každý čtenář.

Hanka Kirchnerová, 8. A

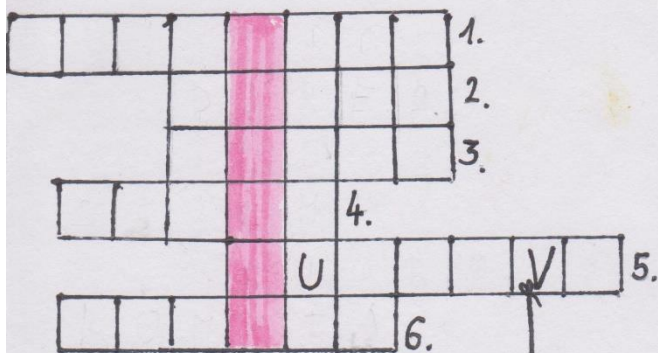

POZNAŠ POHÁDKU? 🎄

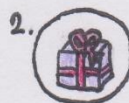
	—	_____
	—	_____
	—	_____
	—	_____
	—	_____
	—	_____
	—	_____
	—	_____

KŘÍŽOVKA

tajenka: - - - - -

Karolína Kojzarová

Tereza Valdmanová, Barbora Roučková

Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2022

Přejí všichni z Lerchovky

Anet Nováková